

Mál nr. 140/2001

**M
og
Vátryggingafélagið V**

Andlát, ágreiningur vegna slysatryggingar fjölskyldutryggingar.

Gögn.

1. Málskot móttekið 6. júlí 2001.
2. Bréf lögmanns M til vátryggingafélagsins V, dags. 7. mars 2001.
3. Bréf vátryggingafélagsins V til lögmanns M, dags. 27. júní 2001.
4. Bréf lögmanns M til vátryggingafélagsins V, dags. 8. maí 2001.
5. Vátryggingayfirlit, dags. 19. janúar 2001.
6. Tryggingaskilmálar fjölskyldutryggingar
7. Lögregluskýrsla, dags. 16. janúar 2001.
8. Lögregluskýrsla, dags. 24. janúar 2001.
9. Matsgerð, dags. 7. febrúar 2001.
10. Krufningarskýrsla, dags. 16. mars 2001.
11. Bréf vátryggingafélagsins V til lögmanns M, dags. 27. júní 2001.
12. Bréf vátryggingafélagsins V til úrskurðarnefndar í vátryggingamálum, dags. 12. júlí 2001.
13. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingafélaganna nr. 540/2001.

Málsatvik.

X, faðir M, fannst örendur að morgni 15. janúar 2001 að Hnausum, nokkrum kílómetrum ofan við Sigöldu. Daginn áður, laust fyrir kl. 14:00, hafði hinn látni orðið viðskila við féлага sína á vélsleða sínum við Tungnaá á móts við svonefndan Svartakrók. Samkvæmt lögregluskýrslu mun hann nokkrum mínútum síðar hafa fest vélsleða sinn í Tungnaá og farið fótgangandi að þeim stað þar sem hann fannst látinn, en þar höfðu verið nokkrar bifreiðir sem hinum látna var kunnugt um. Frá þeim stað er vélsleði hins látna fannst og að þeim stað þar sem hann fannst örendur eru í beinni línu tæpir 6 km. Veður var slæmt á þessum tíma; vindasamt og rigning.

Læknir skoðaði lík hins látna um kl. 10:00 að morgni 15. janúar og taldi nokkuð öruggt að hann hafði verið látinn í a. m.k. 6 klst.

Börn hins látna gera kröfu til bóta úr fjölskyldutryggingu, þar sem um slys hafi verið að ræða.

Álit.

Hinn látni var tryggður með fjölskyldutryggingu hjá V. Í 1. mgr. 26. gr. tryggingarskilmálanna kemur fram að félagið greiði bætur vegna slyss, sem vátryggður verður fyrir, eftir reglum þeim, sem nánar greinir í skilmálunum. Þá kemur fram að með orðinu slys sé átt við skyndilegan, utanaðkomandi atburð sem veldur meðslum á líkama vátryggðs og gerist án vilja hans.

Í gögnum málsins kemur fram að hinn látni hafi orðið örendur 13 til 14 klukkustundum eftir að hann yfirgaf vélsleða sinn, þar sem hann var fastur í Tungnaá. Ljóst virðist því að hann hafi blotnað og kólnað smá saman sem leiddi að lokum til dauða hans. Því er ekki unnt að líta svo á andlátinu verði rakið til skyndilegs, utanaðkomandi atburðar. Þar af leiðandi er ekki um bótaskyldu að ræða skv. fjölskyldutryggingu hins látna.

Niðurstaða.

Tjón ekki bótaskylt skv. fjölskyldutryggingu hins látna.

Reykjavík 17. ágúst 2001

Jónína S. Lárusdóttir lögfr.

Dögg Pálsdóttir hrl.

Jón Magnússon hrl.